

РЕШЕНИЕ

№ 4554

гр. София, 06.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 28.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Кристина Григорова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **3193** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и следващите от АПК, във връзка с чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ). Делото е образувано по искова молба на Б. Д. Д., предявена чрез адвокат И. В., съдържаща четири обективно съединени иска срещу Столична дирекция на вътрешните работи, като се иска съдът да осъди ответника да заплати на ищеца сума в размер на 8000 лв. общо за претърпени неимуществени вреди, от които: 1. 1000 лв. за времето на задържането ищеца, претендира се и нищожността на заповедта за задържането му № 227зз-1758/17.08.2022г., издадена от орган при СДВР 2. 2000 лв. поради незаконосъобразна ПАМ за отнемане на СУМПС 3. 2000 лв. от незаконосъобразна ПАМ за прекратяване на регистрация на МПС 4. 3000 лв. претърпени на ищеца от нарушаване на правото на личен и семеен живот от незаконосъобразни действия на служители на ОПП - СДВР изразяващи се в незаконосъобразна проверка по реда на Наредба 1/2017г. за реда за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта и/или употреба на наркотични вещества или техни аналози. Претендира се и законната лихва върху посочените главници. С определение от 29.03.2023 г. АССГ, I отделение, 12 състав е разделил съдебното производство по делото, като същото продължило пред този състав, само по предявения от Б. Д. Д. срещу Столична дирекция на вътрешните работи, в частта, в която се иска съдът да осъди ответника да заплати на ищеца сума в размер на 1000 лв. за претърпени неимуществени вреди, подробно описани в исковата молба, за времето

на задържането ищеца със Заповед за задържането му № 227зз-1758/17.08.2022г., издадена от орган при отдел „Пътна полиция” на СДВР, на основание нищожността на тази заповед. Със същото определение са отделени останалите три иска, предявени с исковата молба по делото, с които се иска съдът да осъди ответника да заплати на ищеца обезщетение за претърпени неимуществени вреди, както следва: - 2000 лв. поради незаконосъобразна ПАМ за отнемане на СУМПС. - 2000 лв. от незаконосъобразна ПАМ за прекратяване на регистрацията на МПС. - 3000 лв. претърпени на ищеца от нарушаване на правото на личен и семеен живот от незаконосъобразни действия на служители на ОПП - СДВР изразяващи се в незаконосъобразна проверка по реда на Наредба 1/2017г. за реда за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта и/или употреба на наркотични вещества или техни аналози.

С разпореждане от 18.04.2023 г., съдът е приел за разглеждане, иска на Б. Д. Д. срещу Столична дирекция на вътрешните работи, в частта, в която се иска съдът да осъди ответника да заплати на ищеца сума в размер на 2000 лв. за претърпени неимуществени вреди, причинени от незаконосъобразен административен акт – Заповед № 2979/17.08.2022 г., издадена от младши автоконтрольор при отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с която е наложена на принудителна административна мярка „Прекратяване на регистрацията на МПС с регистрационен номер СВ 5816 ТВ, за срок 6 месеца и на основание чл. 172, ал. 2, т. 3 от ЗДвП е отнето свидетелството за регистрацията на МПС, част II и регистрационни табели, отменена с решение № 8062 от 29.12.2022 г. на АССГ, 78 състав. В исковата молба се твърди, че неимуществените вреди, възникнали от налагането на посочения ПАМ се изразяват в стрес, обида, чувство на унижение и несправедливост, уронване на доброто име, нервно напрежение и причинено неудобство, както и развиване на невротично разстройство – „адаптационно разстройство, причинено от стрес“, изразяващо се чрез потиснатост, тревожност, чувство на безпомощност да се справи със създалата се ситуация, безсъние, песимизъм, срам, тревога да не загуби семейството и работата си, поради прекратяване на регистрацията на МПС за период от един месец и седемнадесет дни, считано от 17.08.2022 г. – начален момент на увреждането до 04.10.2022 г. – краен момент на увреждането. Претендира се присъждане на законна лихва от момента на увреждането до окончателното изплащане на обезщетението.

В дадения от съда срок е постъпил писмен отговор от ответника СДВР.

Като писмени доказателства по делото са приети, представени с исковата молба: Заповед № 2979/17.08.2022 г., издадена от младши автоконтрольор при отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с която е наложена на принудителна административна мярка Прекратяване на регистрацията на МПС с регистрационен номер СВ 5816 ТВ, за срок 6 месеца и на основание чл. 172, ал. 2, т. 3 от ЗДвП е отнето свидетелството за регистрацията на МПС, част II и регистрационни табели, Решение № 8062 от 29.12.2022 г. на АССГ, 78 състав, рецепта от 19.08.2022 г., издадена от д-р Р. Т. – психиатър, с която на ищеца и изписано лечение с препарат Zoloft, експертна психологична консултация, съставена от Л. Б. – магистър-психолог от 13.09.2022 г. и удостоверение за актуално състояние на „Булбод” ЕООД, чиито едноличен собственик е ищеца.

Ответникът, заедно с отговора на исковата молба е представил информация, обективизирана в писмо № УРИ 4332р-39548 от 09.06.2023 г., видно от което свидетелството за регистрацията на МПС, част II и регистрационни табели СВ 5816 ТВ са върнати на ищеца на 04.10.2022 г.

По време на проведеното по делото открито съдебно заседание, ищецът, редовно призован, се явява лично.

Представява се от адвокат В., който поддържа исковата молба. Претендира разности. Ответникът – Столична Дирекция на Вътрешните Работи, се представява от юрисконсулт И., която оспорва исковата молба, по основание и размер.

В представения отговор на исковата молба се претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Участвалият в производството по делото прокурор, като представител на СГП, изразява становище за неоснователност на предявените искове, Алтернативно счита, че обезщетението не следва да се присъжда в пълния претендиран размер.

За доказване на твърдените вреди, съдът допусна събиране на гласни доказателства и беше разпитан един свидетел в режим на довеждане.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид направените в исковата молба твърдения, изразеното становище на пълномощника на ответника и това на представителя на СГП и се запозна с приетите по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че със Заповед № 2979/17.08.2022 г., издадена от младши автоконтрольор при отдел „Пътна полиция“ – СДВР, на Б. Д. Д. е наложена на принудителна административна мярка Прекратяване на регистрацията на МПС с регистрационен номер СВ 5816 ТВ, за срок 6 месеца и на основание чл. 172, ал. 2, т. 3 от ЗДвП е отнето свидетелството за регистрация на МПС, част II и регистрационни табели.

Видно от приетите по делото доказателства, с решение № 8062 от 29.12.2022 г. на АССГ, 78 състав, заповедта е била отменена.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на иска: искът е допустим. Той е предявен след отмяна на административен акт и срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто нищожен акт се твърди, че са причинени вредите.

Ищецът е активно легитимиран и твърди, че е претърпял неимуществени вреди.

Разгледан по същество, искът е частично основателен.

В чл. 7 от Конституцията на Република България е предвидено, че държавата отговаря за вреди, причинени от незаконни актове или действия на нейни органи и длъжностни лица. Проекция на този принцип е разпоредбата на чл. 203 от АПК, съгласно която исковете за обезщетения за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица, се разглеждат по реда на тази глава, а за неуредените въпроси се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. За да се разграничат отговорността за причинени вреди по чл. 45 и следващите от ЗЗД и тази по чл. 203 от АПК, във връзка с чл. 1 от ЗОДОВ, следва да се направи анализ, чрез съпоставка на двете норми. На първо място различието по между им е свързано с тяхното основание. Отговорността по ЗЗД почива на забраната да не се вреди другиму, докато отговорността по ЗОДОВ е изградена върху идеята за задължение на държавата и общините да спазват правата и законните интереси на гражданите. Именно при неспазване на това основно задължение и когато в следствие на него е причинено увреждане на граждани и юридически лица, възниква основание за

ангажиране на отговорност на съответните държавни институции.

Съгласно чл. 205 от АПК това са юридическите лица, представлявани от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Отговорността по чл. 45 от ЗЗД и тази по ЗОДОВ се изграждат на различна плоскост. Елемент от фактическия състав на непозволеното увреждане по ЗЗД, свързан с неговата субективна страна, винаги е вината, т.е. субективното отношение на деликвента към противоправното деяние. Характерно е за втория вид отговорност е, че е обективна и безвиновна. Тя възниква само при или по повод на осъществяване на административната дейност на държавата или общините. Чл. 203 от АПК и чл. 1 от ЗОДОВ употребяват термините "актове", "действия" и "бездействия", за които легално определение няма в цитираните закони, но под "акт" не следва да се разбира всеки такъв на административен орган или длъжностно лице, а определена категория актове - нормативни, общи и индивидуални административни актове. Издаването на подобни актове е регламентирано в съответните закони. Касае се за всички видове административни актове, издавани от държавни или общински органи в кръга на законово определената им компетентност.

Държавата и общините ще носят отговорност за вреди, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Анализът на тази норма, налага разграничаване на дейността по издаване на административни актове и тази, която е проява на физическото действие или бездействие. Това има значение при решаване на въпроса за предпоставката, при която увредения може да търси обезщетение. Незаконосъобразните административни актове са последица от несъобразност на поведението на длъжностните лица с разпоредбите на закона или подзаконовите нормативни актове. Активно легитимирана страна по иска по чл. 203 от АПК, може да бъде всяко лице, което твърди, че е претърпяло вреди, в следствие на незаконосъобразни актове, действия или бездействия на държавни и общински органи и длъжностни лица. Този иск представлява автономно средство за защита на частноправните субекти срещу несъобразна със закона административна дейност. Те обаче следва да докажат претърпените вреди, техния характер и размер и най-вече, че вредоносният резултат е в пряка причинно-следствена връзка с противоправното поведение на държавен или общински орган или длъжностно лице, при или по повод на изпълнението на административната дейност. Това е така, защото деликтната отговорност на държавата/общината не се презюмира от закона, поради което в тежест на ищеца (арг. чл. 154, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК) е да проведе главно и пълно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения иск, а за съда съществува задължение да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан.

Фактическият състав на предявения иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ с оглед твърденията на ищеца включва в кумулативна даденост: 1. наличие на административен акт от орган на ответника; 2. незаконосъобразност на административния акт; 3. причинена вреда и нейния размер; 4. причинна връзка между незаконосъобразния акт и настъпилия вредоносен резултат.

Първата предпоставка в случая е доказана – полицейски орган - младши автоконтрольор при отдел „Пътна полиция“ – СДВР е издал Заповед № 2979/17.08.2022 г., с която на Б. Д. Д. е наложена на принудителна административна

мярка - Прекратяване на регистрацията на МПС с регистрационен номер СВ 5816 ТВ, за срок 6 месеца и на основание чл. 172, ал. 2, т. 3 от ЗДВП е отнето свидетелството за регистрация на МПС, част II и регистрационни табели.

Доказана е (без дори да е спорна) и втората предпоставка – посочената заповед е отменена с влязло в сила съдебно решение.

Относно третата предпоставка - наличие на причинена вреда, настоящият съдебен състав намира същата за доказана по следните съображения. За установяване на направените твърдения, във връзка с доказателствената тежест, указана от съда, ищецът ангажира гласни доказателства. Като свидетел по делото беше разпитана С. А. Д. – съпруга на ищеца.

В показанията свидетелката посочи, че на 17.08.2022 г., около 19,00 – 19,30 часа съпругът ѝ се обадил за да ми каже, че го е спрял екип на СДВР и че номерата на автомобила ще бъдат свалени. Д. трябвало да отиде и да прибере автомобила. Д. отишла с друг автомобил на мястото на проверката – на улица Суходолска в кв. Факултета и видяла автомобила на съпруга ѝ със свалени номера беше със свалени номера. Същият ѝ казал, че полицаите го отвеждат за кръвна проба в РПУ, защото е дал положителен тест за амфетамини. На въпрос, какво да прави с автомобила със свалени номера в девет часа вечерта, полицаите ѝ казали, че това е ней проблем и трябва да го премести с репатрак. След около два-три часа Д. успяла да се свърже с фирма, която се съгласила да дойде да го вземе. Съпругът ѝ дал кръвна проба, но резултатът излязъл със закъснение, след около два месеца и пробата му била отрицателна за прием на амфетамини. Автомобилът, след като го взел репатрак го паркирали пред дома им в Б. и не го ползвали, защото бил без номера. Изтърпели цялото унижение пред съседите, които питали защо автомобилът е със свалени номера. Свидетелството за регистрация било върнато през октомври, след отрицателната проба. Съпругът ѝ като на строителна фирма ползвал ежедневно автомобил, във връзка с работата му и свидетелката трябвало да се превърна в негов шофьор. Свидетелката веднага разбрала, че съпругът ѝ има здравословен проблем, защото самата тя имала панически атаки. Той след инцидента той страдал от безсъние и не се хранел. Изпитвал огромно унижение от факта, че трябвало да каже на дъщеря им, която е на 16 години защо колата е отвън, без номера. Дълго време не казвали на родителите им защо колата е без номера, а именно за това, че тестът за наркотици е бил положителен. Междувременно посетили психиатър д-р Т.. Това се случило два дни, след 17 август. Съпругът ѝ тогава треперел целия, не можел да спи, видимо имал проблем и психиатърът му предписал антидепресанти. След около месец също ходили на психиатър, защото виждали, че той все още има проблеми и не е добре. Д-р Б. казала, че терапията с медикаментите трябва да продължи поне шест месеца. Според свидетелката Д. все още изпитва страх, когато се качи в автомобил дали няма да го спрат и дори хапчета за глава не иска да пие. В момента вече не взема медикаменти.

След обсъждането на свидетелските показания в съвкупност с останалите събрани по делото доказателства могат да се направят следните изводи. Чрез разпита на свидетели се цели разкриването на факти и обстоятелства, които не могат да бъдат установени посредством писмени доказателства или друг вид доказателствени средства, като експертизи, оглед и т.н. Свидетелите, при разпита си излагат устно пред съда данни за факти, за които те си спомнят и за които смятат, че съществуват или са съществували в даден минал момент във и независимо от страните и

независимо от съда. Затова как те са възприели тези факти или как ги възприемат е от значение мястото и вида на фактите, емоционалното състояние на възприемащия ги, неговото интелектуално ниво, възраст и др. Разбира се, тези разсъждения са валидни, когато свидетелските показания са дадени добросъвестно и честно, без да са неистински или укриващи истината. Съдът следва да възприеме, дали дадено събитие, описано от свидетеля се е случило или даден факт е съществувал, като се съобрази с множество елементи, като последователност, непротиворечивост, логическо изграждане, сетивни и емоционални връзки, волева насоченост и т.н., съдържащи се както в показанията, така и в останалия, събран по делото доказателствен материал. В разглеждания случай свидетелката Д. изложи пред съда устно факти и обстоятелства, възприети от нея в даден момент от миналото, за които тя е запазила спомени в съзнанието си. Съдът, съобразявайки се с изложените по-горе разсъждения намира, че показанията ѝ, независимо от факта, че е съпруга на ищеца, следва да бъдат кредитирани като последователни, ясни и конкретни, без носят елементи на заинтересованост.

Съвсем естествено ищецът след прекратяването на регистрацията на автомобила му и съответно свалянето на номерата, да е претърпял неимуществени вреди, изразяващи се в стрес, унижение, тревожност, песимизъм и психическо натоварване от това, че трябва да даде обяснение пред роднини и съседи за причината, поради която това се е случило. Тези негативни психически състояния, в зависимост от личностните характеристики, като завишена чувствителност и емоционалност, могат да бъдат с нееднакъв интензитет при различните хора.

За преживените от Д. стрес и душевен дискомфорт сочат не само свидетелските показания, но и писмените документи – изписаният от психиатър медикамент Zoloft и изготвената експертна психологична консултация от психолог, които бяха приети без оспорване по делото.

Направеният анализ на събраните доказателства, безспорно налага извода, за наличие на причинно-следствена връзка между незаконосъобразния административен акт и претърпените неимуществени вреди, т.е. установена е и четвъртата предпоставка за ангажиране на отговорността на държавата по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Независимо от факта, че съгласно чл. 52 от ЗЗД, обезщетението за неимуществени вреди се определя по справедливост, настоящият съдебен състав не може да не се съобрази с практиката на ЕСПЧ. По дела, образувани срещу България по идентични оплаквания – претърпени неимуществени вреди, поради незаконосъобразни действия на органи и длъжностни лица, Европейският съд по правата на човека в С. е присъждал различни по размер обезщетения. /S. H. v. B. app. № 36794/03, D. v. B. app. 27791/09, P. and P. v. B. app. 50027/08 and 50781/09/.

В разглеждания казус, съдът намира, че следва да вземе предвид, че ищецът е предявил четири обективно съединени иска срещу един и същ ответник. С определение от 29.03.2023 г. АССГ, I отделение, 12-ти състав е разделил съдебното производство по делото. Видно от самата искова молба, Д. твърди, че е претърпял едни и същи неимуществени вреди от различни незаконосъобразни административни актове и от незаконосъобразни действия на длъжностни лица при СДВР. Първоначалният право пораждащ факт,

послужил като основание за издаване на административните актове и на предприемане на действията от страна полицейските служители спрямо Д. и съответно впоследствие за предявяване на претенциите, е един и същ – проверка с техническо средство на 17.08.2022 г. за употреба на наркотични вещества, извършена от служители на СДВР, при която е установена употреба на амфетамини от страна на Д..

Изложените обстоятелства дават на съда възможност да направи два основни извода във връзка с размера на обезщетението, което следва да бъде определено по реда чл. 203 от АПК, във връзка с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

На първо място, при наличие на данни за употреба на наркотични вещества от водач на МПС, компетентните полицейски органи действат в условията на обвързана компетентност при налагане на ПАМ по реда на чл. 171, т. 2а, б. „б” от Закона за движение по пътищата. В случая не е спорно, че първоначално направения на Д. тест на 17.08.2022 г., е показал, че същият е употребил наркотично вещество – амфетамин, поради което полицейският орган е бил задължен да издаде Заповед за налагане принудителна административна мярка „Прекратяване на регистрацията на МПС за срок 6 месеца и на основание чл. 172, ал. 2, т. 3 от ЗДВП е отнел свидетелството за регистрацията на МПС, част II и регистрационни табели.

На второ място, в случая е безспорно, че за посочения в исковата молба период Д. е търпял едни и същи неимуществени вреди, които според него са били предизвикани от два незаконосъобразни административни акта и от незаконосъобразни действия на длъжностни лица при СДВР. От тази гледна точка е невъзможно да се определи какъв би бил справедливия размер на обезщетението, за всеки един от четирите случая за причинените вреди, при положение, че те са търпени през един и същ времеви период и са били с еднакъв генезис, интензитет и вид.

Съдът съобразявайки изложеното намира, че от една страна Д. е претърпял неимуществени вреди от отменения като незаконосъобразен административен акт - Заповед № 2979/17.08.2022 г., издадена от младши автоконтрольор при отдел „Пътна полиция“ – СДВР, но от друга страна, следва да се вземе предвид обстоятелството, че тези вреди, така както е описано в първоначалната искова молба, не са предизвикани само от него, а и от друг незаконосъобразен административен акт и от твърдени незаконосъобразни действия на длъжностни лица при СДВР. В тази връзка съдът, преценявайки интензитета, характера и продължителността на вредите, намира че обезщетение в размер на 700 лева се явява обосновано и отговарящо на критериите за справедливост.

Във връзка с основателността на основната претенция, доказана се явява и акцесорната претенция за присъждане на лихва. В съответствие с т. 4 на Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. на ВКС по т. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК началният момент на забавата и съответно на дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението за вреди от унищожаваните административни актове, е влизане в сила на решението, с което се отменят. В тази връзка върху посочената сума следва се дължи законна лихва, считано от 29.12.2022 г. - датата на влизане в сила на решение № 8062 от 29.12.2022 г. на АССГ, 78 състав до окончателно изплащане на сумата.

С оглед на изхода на спора на ищеца и на ответника се дължат разноси съразмерно на уважената и отхвърлена част от иска. Такива са поискани съевременно, поради което съдът дължи присъждането им, съразмерно на уважената и отхвърлената част от иска.

Водим от горното и на основание чл. 203 от АПК, във връзка с чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, **Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,**

РЕШИ:

ОСЪЖДА Столична Дирекция на Вътрешните Работи да заплати на Б. Д. Д. с ЕГН [ЕГН] сумата от 700 (седемстотин) лева, като обезщетение за претърпени от него неимуществени вреди, настъпили от административен акт - Заповед № 2979/17.08.2022 г., издадена от младши автоконтрольор при отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с която е наложена на принудителна административна мярка „Прекратяване на регистрацията на МПС с регистрационен номер СВ 5816 ТВ, за срок 6 месеца и на основание чл. 172, ал. 2, т. 3 от ЗДвП е отнето свидетелството за регистрация на МПС, част II и регистрационни табели, който впоследствие е бил отменен от съда, заедно със законната лихва върху присъдената сума от 29.12.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** претенцията до пълния ѝ размер от 2000 лева.

ОСЪЖДА Столична Дирекция на Вътрешните Работи да заплати на Б. Д. Д. с ЕГН [ЕГН] на основание чл. 8, ал. 1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждение, във връзка с чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, сумата от 240 (двеста и четиридесет) лева, представляваща съразмерна, с уважената част от претенцията сума – адвокатско възнаграждение за един адвокат и внесена държавна такса в размер на 10 лв.

ОСЪЖДА Б. Д. Д. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична Дирекция на Вътрешните Работи на основание чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ във връзка с чл. 144 от АПК, сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, съразмерно на отхвърлената част от иска, за осъществено процесуално представителство по административно дело № 3193 по описа за 2023 г. на Административен съд София - град.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.